

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๑๐๙๙/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๒๕๐๑/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงเชียงใหม่

วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
	นายเอกพจน์ คงราชกุล ที่ ๑	
	นางสาวสุวรรณา วงศ์ภักดี ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง
พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ โจทก์รับซื้อ
สิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) รวมถึงหนี้ของจำเลยทั้งสองในคดีนี้
โดยโจทก์ได้บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังจำเลยทั้งสองแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม
๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์จากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) มี
จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๙ ประจำ
วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ ธนาคารได้ติดตามทวงถามและยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนออกประมูลขาย
ทอดตลาดได้ราคา ๒๒๔,๒๙๙.๐๗ บาท นำไปหักกับค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ค้างชำระคงเหลือ
ราคาขาดทุน ๑๙๐,๙๒๖.๖๕ บาท การกระทำของจำเลยที่ ๑ ทำให้ธนาคารได้รับความเสียหาย
ธนาคารจึงมีสิทธิเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายได้ ซึ่งข้อตกลงตามสัญญาเช่าซื้อที่ให้สิทธิ
/ธนาคารดังกล่าว...

๒

ธนาคารดังกล่าวเป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน ศาลอาจลดลงเป็นจำนวนที่พอสมควรได้ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ที่โจทก์ได้จากการเช่าซื้อ เงินลงทุน เงินค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ชำระไปแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้เป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าขาดประโยชน์นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารยึดรถวันละ ๑๖๗ บาท หรือเดือนละ ๕,๐๑๐ บาท รวม ๙๒ วัน คิดเป็นเงิน ๑๕,๓๕๐ บาท แม้โจทก์ไม่มี พยานหลักฐานใดนำสืบให้เห็นว่า โจทก์สามารถนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกมาประโยชน์ได้ในอัตรา ดังกล่าวทุกวันแต่ราคาดังกล่าวเหมาะสมแล้วจึงกำหนดให้ตามขอ สำหรับค่าปรับล่าช้า ค่าสถานที่เก็บรักษารถยนต์ ค่าใช้จ่ายในการนำรถกลับเข้าครอบครองมายังสถานที่เก็บรักษา โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบในส่วนนี้และเป็นค่าเสียหายซ้ำซ้อนจึงไม่กำหนดให้ รวมเป็น ค่าเสียหายที่จำเลยที่ ๑ ต้องชำระทั้งสิ้น ๘๕,๓๕๐ บาท เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องมาโดย ชอบด้วยกฎหมายและบอกกล่าวการโอนให้แก่จำเลยทั้งสองแล้ว โจทก์จึงรับไปทั้งสิทธิและ หน้าที่ของธนาคารเจ้าหนี้เดิมฟ้องบังคับให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ได้ ส่วนที่โจทก์ขอคิดดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นั้น ถือเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน เมื่อพิเคราะห์ถึงสภาพเศรษฐกิจ และอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันแล้ว เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม เห็นสมควรกำหนดใน อัตราร้อยละ ๕ ต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์มีหนังสือแจ้งให้จำเลยที่ ๒ ใช้สิทธิซื้อรถยนต์ที่ เช่าซื้อคืนเกินกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด ในดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น บรรดาที่เกิดขึ้น ภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง /จำเลยจึงไม่ต้อง...

จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบในค่าขาดราคา ค่าขาดประโยชน์ รวมถึงค่าติดตามทวงถามแก้อรรถ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๘๕,๓๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕) จนกว่าจะชำระเสร็จแก้อรรถ และจำเลยที่ ๑ ให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนอรรถโดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ยกฟ้องจำเลยที่ ๒.

นางปัทมาพร นาคเรืองศรี

